

LJUDSKI GLAS

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OBMRURSKIH OKRAJEV

Uredništvo in uprava: Murska Sobota, Okr. odbor OF — Cekovni račun: Narodna banka Murska Sobota 641-906-030. — Naročnina: Celoletna 100 din, polletna 50 din, četrtletna 25 din.

Štev. 15. — Leto I.

Murska Sobota, 2. junija 1949

Cena 2 din

Borba za izpolnitev gozdarskega plana dobiva vse širši razmah

V dolenjskih gozdovih pojo sekire...

Vso pot z vlakom iz Murske Sobotice pa do Ribnice smo samo peli in se veselili. Bilo je pravo razpoloženje brigade, ki se je napotila na velika dela. Nekateri so se sicer čudili, kako to, da so brigade iz Prekmurja dodeljene na tako oddaljen sektor, vendar jim je bilo to prav.

»Pohorje nam je itak znano,« je bilo slišati med brigadirji. »Ribnica pa nam je znana po anekdotah o Ribničanih!« so se smejali.

Pa se je tudi dopadla ribniška okolica našim Prekmurcem. Lepi visoki hribi, poraščeni z gostim gozdom in dolge kotline. To je vse kaj drugega kot pa naša ravnina in pa valoviti hribočki, kjer se preliva pobočje v pobočje.

»Tudi tisti, ki so se vpisali za zdaj, pa niso pršli, naj pridejo za nami!« se sliši večkrat od strani brigadirjev.

»Obvestite jih o tem,« se obračajo na štab.

Kljub vsem začetnim težavam so zadovoljni. »Prekmurec se hitro znajde!« pravijo. »Nismo zastojali hodili po Franciji, Nemčiji in drugod. Vedeli bomo delati za svoje ljudi, za našo skupnost.«

Hladna so tukaj jutra in tem prijetnejši je zrak. Tako sveže je, da se takoj prebudimo, čim zasvira trubač budnico. Prvi je na nogah seveda naš vrli Makari. Včasih kar v sami srajci in hlačah teče h grafikonu in je zadovoljen z uspehom:

»Vidiš, zopet smo največ naredili!« pravi najbližjemu. »Pa še bomo!«

Makari je iz 5. desetine I. brigade, ki je vseskozi najboljša. Sam pa je najboljši v svoji desetini. Pa tudi 2. in 3. desetina II. brigade ne zaostajata dosti za temi. Po delu, v svojem prostem času, pa prebirajo brigadirji časopise, ki jih dobiva vsaka desetina zase.

V kuhinji pa so najbolj spoštovane vrle kuharice, ki brigadirjem vedno o pravem času postrežejo z jedilom. Pa da bo vse prav in dobro, kontro-

lirajo kuhinjo in skladišče kar brigadirji sami. Tako se tudi najlažje odpravljajo napake, ki jih iznašamo na kritiki, ki je redno na zbornem mestu.

Pisati bi vam imel mnogo, mnogo, saj je pri nas pestro življenje skupnosti v brigadi. Tu se ne samo vsak dan, skoraj vsako minuto doživi kaj novega. Sekire in žage zvenijo, vmes pa smeh in šale. Živo je kot najbrž nikjer. Drevesa se podirajo pod udarci naših sekir in zdi se res tako, kot je dejal pred dnevi Jože:

»To pada preteklost. Pada zastarelo mišljenje poslednjih med našimi kmeti, ki so postali brigadirji. V vsaki minuti se v nas oblikuje vedno bolj izkristalizirana zavest borca za dobro, boljše.«

Pod našimi udarci padajo kubiki, desetine kubikov, stotine kubikov lesa. Plan izpolnjujemo. To je radostna ugotovitev. Dajemo svoj prilog izpolnitvi plana. Važen prilog in ponosni smo na to. To vsekakor ni malo. Vidno se kopičijo kubiki in ob pogledu nanje smo ponosni na svoje opravljeno delo in človek si ne more kaj, da ne bi vzklilni:

»Še več kubikov bomo dali jutri!« Pa bomo res dali vsak dan več. Zato smo tudi sprejeli napovedano tekmovalstvo. Tekmujemo z brigado, ki je prišla na sečnjo iz Sežane. Verjamemo, da bomo zmagali, saj smo sami pridni Prekmurci. Saj o nas vsi pravijo, da smo delavni. Pa tudi Primorci so pridni. Tudi oni so imeli trdo življenje vsa leta do osvoboditve. Cenimo jih kot nevarnega nasprotnika, vendar jim ne zavidamo uspehov.

Vedno več bi vam imel pisati, toda ne vem kaj vas najbolj zanima. Zanimivo se mi zdi vse. Najbolje bi bilo, da pridete kar za nami in si ogledate vse sami, da zaživimo skupaj pestro brigadno življenje.

Brigadir.

Frontovci iz sektorja Salovci so krenili na sečnjo lesa

Iz Šalovec odhaja frontna brigada...

Predmejna postaja Šalovci. Izza Krplivnika se pode nizki, razcefrani oblaki. Dež rahlo rosi. Gruče frontovcev pa so vse številnejše. Na postaji je razigrano živo. Vsi ti so namenjeni v gozdove. Cela brigada jih je.

Slišati je harmoniko in pesem deklet. Visok glas prijetno odmeva: »Oj zdaj gremo, oj zdaj gremo...« Od vseh strani pritegujejo. Pridružujejo pa se vedno nove skupine frontovcev. Vsak ima nekaj v rokah: sekire ali žago.

V Šalovsko dolino prihaja tudi skupina mladine — Madžarov iz Hodoša. Vodi jih mlad frontovec Skalič. Ta se je prvi prijavil. Vesel je njegov obraz. Obrazi vseh so veseli. Veselo se pozdravljajo z znanci, ki so že prišli. Marsikateremu je brati z obraza veliko pričakovanja, saj so mnogi med njimi prvič namenjeni v svet.

Skalič zadovoljno pripoveduje okrajnemu aktivistu: »Prijavilo se je nad pet in štirideset frontovcev. Pa bodo še šli iz naše vasi, če bo treba. Nekateri so imeli pomisleke v zvezi z obdelovanjem posesti, pa so dognali po premisleku, da ni take sile za delo. Je ravno čas. Najmanj dela je prav v tej dobi leta. Naš mali plan ne bo na zgubi, če bo en človek manj pri hiši. Tega pa se zavedamo, da pri izpolnitvi našega velikega plana ni odlašati. Z delom bomo odgovorili našim rojakom, kako mislimo in kako verujemo naši Partiji...«

Tako misli naša madžarska manjšina!

Med pripovedovanjem hitro poteka čas.

Posamezne skupine pa še vedno prihajajo. Prihajajo iz Čepince, prihajajo iz Dolenc — i vseh bližnjih vasi. Na postaji je vse živahnjeje. Pristopili so k formiranju štaba. Za delo je pač nujno vodstvo, a za uspeh disciplina. Frontovci so pomislili in utihnili: »Kdo bo komandant?« Pa so se odločili za mladega frontovca iz Čepince. Pomočnik njegov pa naj bo iz Hodoša. Za kulturo in prosveto pa bo najbolje skrbel Skalič. Na intendanturo se najbolje razume Elza iz Krplivnika. Z bolničarskimi posli pa je najbolje seznanjen Feri iz Dolencev. Tako so jih razporedili po sposobnosti. V štabu so iz madžarske manjšine in Slovenci. Tako se jim zdi najbolj prav.

Novoizvoljeni funkcionarji se pomenujejo. Nehote se nasmehnejo ob pomisleku na one za mejo. Kaj bodo dejali zopet na to. Ali še ne mislijo spregledati?! Od tam skušajo z lažmi razdvojiti jugoslovanske narode z manjšinami. Ta brigada jim je lep odgovor!

V brigadi je večina mladine. Tudi tukaj je mladina na prvem mestu. Strnjena v Fronti odhaja v borbo za plan.

Vlak prihaja iz Hodoša. Komandant razporeja brigado. Frontovci se po razmestitvi poslavljajo. Stara mamica, goričanka, še ob poslednjem stisku rok svojih treh sinov naroča: »Pokažite se v delu! Pokažite, da ste pravi goričanci in zdravi pridite nazaj.« Zadnji vagoni se napolnjujejo s kovčegi. Ubrana pesem doni in dvigne razpoloženje.

Vlak je polagoma zasopihal in prav tako polagoma in potem vse hitreje odstopal s postaje.

Matere so ostale same... Zazrle so se za odhajajočimi. Z vlakom odhajajo sinovi, hčere, možje... Spomin jim nehote ponazori staro. Nekeč so prav tako odhajali v Ameriko, Francijo, Nemčijo, toda takrat se ni razlegala vedra pesem. Kvečjemu je kateri pijano zaklel. Zdaj pojo zmagovalno, gorko, ponosno. Dali bodo velik delež za izpolnitev plana. Matere so ponosne...

Dober frontni odbor daje vzgled

Na naši vasi se opaža v poslednjih časih velika politična razgibanost. To je delo Fronte. Predvsem zdaj, ob zbiranju prostovoljcev za gozdna dela, je razživeo. Prav v tej razgibanosti pa je videti tudi nepravilnosti postopka predvsem frontnih odborov na vasi.

Bil sem v sektorju Salovci. Tudi tukaj je zajela velik obseg mobilizacija frontovcev za gozdna dela. Ne poteka pa tako kot predvideva OO OF. Aktivisti se z domačimi frontovci borijo za izpolnitev plana. Marsikdo pa se tega velikega plana ne zaveda tako kot bi moral. Vse preveč jim je pred očmi tista mala krpiča zemlje in malenkostni opravi na njej. Kmetje mislijo na okapanje krompirja in koruze in nesigurno pogledujejo aktivista, ki ga srečajo na cesti, v gostlini — povsod. Ne morejo doumeti, da se da delo na vasi tudi tako organizirati, da bo brez njih urejeno. Do košnje pa itak pridejo nazaj. Pa tudi vozovnice ne bodo sami plačali od zaslužka na sečnji. Naši prekmurci ljudje so res nezaupljivi. Vse jim je treba neštokrat pretehtati in razložiti in še takrat ti dvomi: »Pa bo res vse tako!«

»Tovariš predsednik, kako je pri vas?« sem vprašal v Dolenjcih.

»Teško, tovariš. Svoja dva sem vpisal,« je dejal.

Oba predsednikova sinova sta podpisala izjavo za vstop v brigado. Ostalih vaščanov pa še ni dovoljno število.

»Saj delamo in vpisujemo,« se opravičujejo člani frontnega odbora. »Nekateri nezaupljivi čakajo, naj se vrnejo prve brigade, da jim brigadirji povedo, kako je bilo. Zato se vpisujejo za pozneje.«

Na Hodošu so bili nekateri trdno prepričani, da od tod ne bo krenil nobeden z brigado. Vaščani so v večini veliki in srednji kmetje in le 10% je malih. Toda plan kliče. To so začutili tudi tukaj. V šoli je sestanek. Učitelj — domači aktivist — pripoveduje o potrebah po delovni sili domačinom — madžarski manjšini. Na nasprotni strani ceste pa stoji že skoraj dograjen zadržni dom. Za nekaj dni bo otvoritev. Mnogo graditeljev je na sestanku v šoli. Mnogo ur so vložili v dograditev zadržnega doma in zdaj se jim je težko ločiti od njega. Vsi bi radi bili na otvoritvi.

»Če nas počaka otvoritev, pa gremo!« se oglasi mladinec.

Tudi žene, ki so dale dokaj za gradnjo doma, so istega mišljenja. Peter pa kljub temu, da bi moral ostati, pojde. Vse več se jih oglašajo.

»Še jaz pojdem,« se oglašajo »bači« s šestindesetim letom na hrbtu.

V sobi nastaja veselo razpoloženje. Šli bodo. Dvaindvajset jih je. Tisti, ki ostanejo doma, bodo dogradili zadržni dom in ko bodo zopet vsi doma, bodo proslavili otvoritev zadržnega doma. Proslavili bodo dvojno delovno zmago. Tudi brigadirja so

izvolili. Ko jih bodo z OO OF poklicali, bodo šli.

Tudi v Krplivniku je bilo slično. Lažne vesti so govorili ljudje aktivistu, ki se je napotil v Krplivnik, češ, da tam ne bo nobeden iz te vasi krenil z brigado.

»Ni res,« tolaži predsednik aktivista. »Mi jih imamo že zbrane.«

Tako so res lepo pokazali tudi prebivalci naših obmejnih vasi svojo pripadnost. Predvsem pa je to važno zato, ker tukaj prebiva madžarska manjšina.

Nekoliko težje je bilo v Šalovecih. V vasi, ki ima 660 volivcev, se je prijavilo vsega 28 frontovcev. Plan pa predvideva 50 ljudi. Kdo je temu kriv. Predvsem predsednik KLO-ja in frontni odbor. Pa tudi administrator je lepa slika dela frontnih organov vasi, kot članov krajevnega odbora. Poučuje okrajnega aktivista: »Jaz sem tukaj administrator in mene se frontne brigade ne tičejo.« Teško je ugotoviti tudi to, ali je krajevna aktivistka obvestila vse, ki bi se morali udeležiti ožjega sestanka. Na ta sestanek sta prišla samo dva. Predsednika in tajnika KLO ni. Prav tako ni prišel tajnik krajevnega OF.

Tak način dela OF kot je v praksi v Šalovecih, seveda ne rodi uspeha. Zato je tudi mobilizacija v tem kraju tako slaba. Saj mnogi niso bili niti seznanjeni s tem, da se formirajo frontne brigade.

Frontovci, mladina, člani sindikatov, zadržniki

DOPISUJTE V »LJUDSKI GLAS!«

Pišite o novem življenju na vasi, o uspehih in naporih del. kolektivov!

Autocesta kliče!

Videl sem jih, kako so korakali z zastavo na čelu po soboških ulicah. Nekaj nad sedemdeset jih je bilo. Iz soboškega, ljutomerskega in lendavskega okraja so prišli. V Plaju se bodo priključili mladincem s Ptujkega polja in od tam bo krenila brigada na Autocesto.

Vprašal sem suhljatega Ivana, odkod je. Povedal mi je: v vasi ob Muri, kjer je preživel svoja otroška leta, je postal tudi mladinec. Ni še dolgo tega. Ko so mladinci vaškega aktivna tekmovali in se pripravljali na IV. kongres Ljudske mladine Slovenije, so pritegnili tudi njega

življenja — Ivan gre na boljšo pot, lepšo in srečnejšo, človeka vredno

»Verjetno bom ostal v brigadi kar dve izmeni. Potem pa bom šel v kak tečaj, ali v tovarno. Kovinar bi bil najrajši...«

Rjave oči se mu svetijo. V njih je nekaj novega, neki doslej neviden blešč, ki izraža veselje nad tem, da je konec vsega starega in da prihaja novo; odraža pa tudi voljo: potruditi se, krepko stopiti v bodočnost.

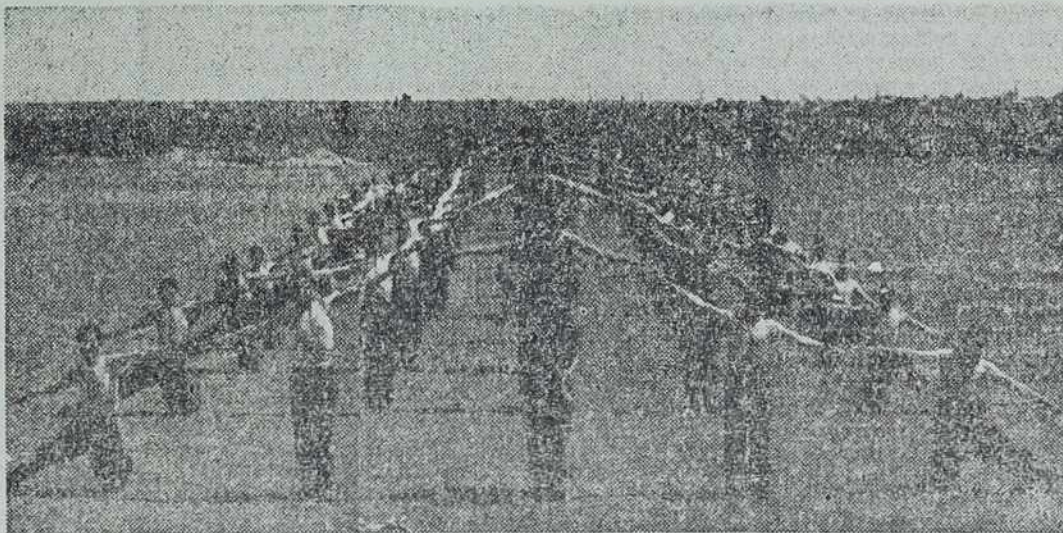
Feri ni bil hlapec. Doma je iz hribovite Goričke. Že dalje časa je premišljeval nad tem, kaj mu je storiti. Doma

naše, vsa domovina je naša — lasti ostenih, delovnih ljudi in tak hoče biti tudi Feri.

Nekoč ni mislil tako. Ni vedel točno kaj bi Sedaj, ko koraka v vrsti brigadirjev, sedaj vidi jasno pot pred seboj: naprej na Autocesto — od tam krepko naprej, s tisoči drugih.

Autocesta kliče!

Kličeta Bratstvo in Enotnost! Spet so šli mladinci — in še več jih bo šlo. Zgradili bodo na stotine kilome-

Fizkultura na Avtostradi

Dolje je bil hlapec. Služil je vaškemu veljaku že nekaj let, a prislužil toliko kot nič. Gospodar ga niti na sestanke ni pustil. Tam bi ga utegnili pokvariti, mu je tuzel Ivan ni vedel, da obstoja drugačen svet, lepši in svetlejši, kot svet na kmetiji gospodarja in da ta svet pripada tudi njemu, mladincu revnih staršev, da sme seči po tem svetu s polno roko. Pa čeprav ima komaj nekaj nad sedemnaest let. Slutil je, da kmetija gospodarja ni pravo mesto zanj, samo nikogar ni bilo, ki bi mu je prejel pokazal pot, po kateri je treba kreniti. Mladinski organizacija je to storila. Iztrgala ga je iz starega

imajo majhno kmetijo — nekaj nad dva hektara. Pet jih je. Oče, mati, sestra in mlajši bratec. Kaj bi doma? Ugibal je že dolgo, kam bi šel — pa ni mogel. Viti do odločitve. Mladinski aktivist mu je pred dnevi povedal kaj in kako. Premislil je in sklenil.

V brigado grem, na Autocesto. Zdaj koraka v vrsti z ostalimi mladinci. Tudi on kuje svoje načrte. V domači vasi se pripravljajo na ustanovitev obdelovalne zadruge. Tudi njegovi starši bodo prav gotovo ustopili. On pa hoče biti traktorist. Oral bo zadržna polja? Če ne doma, pa kje drugje. Saj je vse

trou ceste iz Zagreba do Beograda. Trdna bo ta cesta. tako trdna, kot sta trdna bratstvo in enotnost naših narodov.

Brigadirji bodo podarili cesto ljudstvu domovini Partiji. Tito. Avtostrada bo podarilo brigadirjem novega duha, duha odločnosti in volje do ustvarjanja.

Tovariš, tovarišica: mladinec mladinka!

Pohiti se ti! Autocesta kliče. Tvoja dolžnost je, da primeš za delo, za delo, katerega vodita Partija in Tito.

Desettisoče brigadirjev te klič v svoji vrsti — ustopiti!

Partija predstavlja vodilno silo naših delovnih množic v gradnji socializma na vasi

Okrajna partijska konferenca v Dolnji Lendavi

Zadrugništvo — pot socialistične preobrazbe naših vasi; to geslo je tvorilo jedro partijske konference okraja Dolnja Lendava, ki se je vršila preteklo nedeljo. Komunisti lendavskega okraja so na svoji tedenski konferenci pregledali dosedanje delo in si zadali nove sklepe, praktične smernice, po katerih bo Partija v lendavskem okraju izvajala sklepe in naloge II. Plenarnega zasedanja CK KPJ in CK KPS in tako pojačala proces socialistične preobrazbe na vasi.

V analizi stanja vasi v lendavskem okraju je podal sekretar Okrajne komiteja KPS pregledno sliko razvoja združništva v vaseh lendavskega okraja. Poleg treh obdelovalnih zadrug — zadruga »France Skoberne« v Crensovcih, »V kongres« v Pince koloniji in »1. Maj« v Kamovcih je v okraju še 22 zadrugnih ekonomij. V socialistični preusmeritvi kmetijstva se borj tudi politični aktiv lendavskega okraja s prikritimi sovražniki napredka, s sovražniki delovnega ljudstva. Dejavnost in budnost partijskih organizacij na vaseh se odraža v tej borbi, kajti povsod daje odločujoč uspeh pri delu pravičen prijem, pristop partijskih organizacij k vašim množicam, kar potrjuje vodilno silo Partije, za katero grede množice delovnih kmetov, graditeljev socializma na vasi. V vasi, kjer partijska organizacija obvlada dejansko stanje in znan do podrobnosti pravilno oceniti pogoje za uspešen razvoj dela uspehi ne morejo rasti. Zgleden primer za to daje partijska organizacija v Crensovcih. Tudi tu se je dolgo vodila borba o tem, ali naj se ustanovi v vasi kmetijsko obdelovalna zadruga in ali se za to dani dovoljni pogoji. Prikriti

sovražnik, sovražnik delovnih naporov naših ljudi, ki jih vlagajo za čimprejšnjo urenitvev socializacije vasi naši pošteni, zavedni ljudje, razdiralec poštenega dela — Legen — je bil razkrinkan.

Omenjeni Legen je na vse načine pokušal zavirati ustanovitev obdelovalne zadruge v Crensovcih. Še celo na dan ustanovnega zbora zadruge je pokušal pridobiti na svojo stran kmete, ki so se odločili vstopiti v zadrugo. Toda politični aktiv lendavskega okraja je prikazal prebivalstvu njegovo sebično in razdiralno delo. Sam je trdil, da ne mara vstopiti v zadrugo, ker da ni kmet, čeprav je leta 1945 ob priliki agrarne reforme na veliko vpil, da je kmet in ima tudi danes več zemlje, kot jo je posedoval tistikrat, besedič pa o svojem obrtniskem poreklu. Isto pot so šli tudi Zabol Stefan iz Dolnje Bistrice, Termer Ivan iz Brezovice, Hozjan Matija iz Velike Polane in Gutman Alojz iz Bogojane. Vsi spadajo v vrsto ljudi, ki zagovarjajo vaške veljake in špekulante.

Zelo lepo je povedal na konferenci tov. Utrša iz Crensovc, ki je v diskusiji med drugim dejal: »Le s pojačano in budno borbo proti vsem takim elementom, ki predstavljajo očitne sovražnike delovnega ljudstva, z dosledno in vztrajno borbo za izgraditev socializma bomo kos vsem nalogam.«

Pri ugotovitvi prešibkega razvoja združništva v okraju potrjuje konferenca poleg drugih kot enega vzrokov premajhno dejavnost pol. aktiv okraja, ki še vedno ne zajema dovoljne širine v svojem delu, niti ni v to delo dovolj

poglobljen. Politični aktiv okraja je še vedno preslab, ker vseskozi teži na okrajnih aktivistih, namesto da bi imel odločujoče oporišče v vaških aktivistih. Dober primer dela političnega aktivna v vasi daje vas Kamovci, kjer so prebivalci — z vaškim političnim aktivom na čelu — razkrinkali sovražnika delovnega ljudstva Vidica. Po razkrinkanju na javnem množičnem sestanku so prebivalci Kamovce zahtevali, da se tega izkoriščevalca kaznuje in ga kot takega tudi predali organom ljudske oblasti.

Konferenca je tudi ostro grajala nedoslednost nekaterih oblastvenih forumov v okraju pri izvajanju raznih gospodarskih uredb, in opozorila na še budnejšo pažnjo špekulantov in njihovim naklepom kot je to primer v Benici. Nadalje je poudarila konferenca tudi potrebo po večji pomoči združnim ekonomijam in obdelovalnim zadrugam. Ta pomoč bo morala v bodoče biti večja predvsem s strani možnih in političnih organizacij. Tako se je sindikalna podružnica Proizvodnje nafte obvezala, da bo nudila kmetijsko obdelovalni zadrugi »V kongres« čim več pomoči. Pomagali bodo mladi zadrugi s prostovoljnim delom s prevozi; a politični aktiv podružnice bo skrbel za politični dvig in kulturno delo med zadrugniki.

Okrajna partijska konferenca v Dolnji Lendavi si je zadala vrsto sklepov, ki bodo ob doslednem izvajanju še močnejše razgibali združno miselnost v okraju in podkrepili razvoj združništva socialistično preobrazbo na vasi, kar smatra partijska organizacija okraja Lendava za eno svojih temeljnih nalog.

SL

Maršal Tito se zahvaljuje za čestitke ob njegovem rojstnem dnevu

Predsednik zvezne vlade, maršal Jugoslavije Josip Broz Tito je prejel ob svojem 57. rojstnem dnevu veliko številno po zdravniških pismih in brzojavah od državnih in partijskih voditeljev ter zastopnikov ljudske oblasti, od organizacij in ustanov, delovnih kolektivov, tovarn in podjetij, mladinskih delovnih brigad, borcev podoficirjev in oficirjev JA, od kmečkih obdelovalnih zadrug, diplomatskih predstavništva in posameznikov iz države in tujine.

Maršal Tito je prejel prav tako iz raznih krajev naše države, od ljudstva mesa v vasi, delovnih kolektivov in posameznikov tudi veliko številno raznih darov skupno s pozdravnimi pismi, v katerih čestitajo naši delovni ljudje tovi Titu k rojstnemu dnevu in izražajo svojo zvestobo Komunistični partiji Jugoslavije in njenemu stališču. Centralnemu komiteju KPJ in tovi Titu zahtevajo, naj naše partijsko in državno vodstvo vztraja v borbi za pravično stvar in izgraditev socializma v naši državi.

Maršal Tito se na prisrčneje zahvaljuje ob tej priliki za vse pozdrave, želje in darove, ki so mu jih poslali zastopniki ljudstva in delovni ljudje naše države kakor tudi predstavniki naše države v tujini.

(Iz kabineta Maršala Jugoslavije)

Zastopstva delovnih kolektivov pri maršalu Titu

Maršal Tito je sprejel ob svojem 57. rojstnem dnevu v Belem dvoru več delegacij iz Beograda in notranjosti države, ki so mu v imenu ustanov kolektivov tovarn ter podjetij in organizacij, ki jih zastopajo, čestitale k rojstnemu dnevu ter izročile pozdrave in darila. Med delegati so bili predstavniki mi-

nistrstva za znanost in kulturo, ministrstva za gradnjo, ministrstva za pomorstvo, ministrstva za lahko industrijo, prve in druge vojne oblasti, artilerijskega polka I proletarske divizije, glasila KPJ »Borbe«, agencije TANJUG, »Jugostamp«, »Sporta«, »Kulture«, »Prosvete«, delovnih kolektivov »Ivo-Lola Ribar«, »Sutjeska«, »20. oktobar«, »Stalingrad«, »Nikola Tesla«, »29. novembra«, »Proleter«, »Andja Ranković«, »Petar Velebit«, »Branko Djonić«, »Brodogradišča«, »Jugostroj«, »Filip Kljaić«, »Trikotar«, »Dunav«, »Monument«, »Prva petoletka«, »Metal servis«, nato delegati Zveze obrtnih zadrug Srbije, podjetja za izdelavo obutve V rajona čevlarske zadruge VII rajona, »Narodne radnosti« opankarske obrtne zadruge, tiskarne Narodne banke in dr.

Maršal Tito se je prisrčno zahvalil članom delegacij za čestitke darila in pozdrave, ki so mu jih prinesli, ter je ob tej priložnosti med drugim dejal:

»Dovolite mi, tovariši in tovarišice, da se vam in vsem delovnim ljudem, ki jih zastopate, zahvalim ob tej priložnosti tudi za delovne uspehe, ki jih dosegate, za vašo pripravljenost, da ustvarimo veliko delo socializma, za katero se borimo. Posebno sem srečen, ko vidim okrog sebe vaše delovne ljudi in mladino, in ko se lahko z vami razgovarjam o vaših naporih, vaših potrebah in vaših skrbih. Na to dan, ko ste mi prišli čestitat k rojstnemu dnevu, se vam vsem še enkrat zahvaljujem in obljubljam, da bomo jaz in vsi ki z menoj delajo, napeli vse svoje sile ter neutrudljivo in vztrajno delali da z vami skupaj dosežemo cili, za katerega smo se borili — da uresničimo socializem v naši državi.«

Maršal Tito je nato ostal do poldneva v razgovoru s člani delegacij.

Davčna odmera v soboškem okraju

V teh dneh je končana prva odmera davka po drugi obliki v Murski Soboti. Zdaj so v teku obračuni tržnih viškov posameznih kmečkih gospodarstev v vsem okraju.

V KLO-jih, kjer je bila pravilno prikazana odmera davka s strani množičnih organizacij in predstavnikov KLO, poteka plačevanje davka zadovoljivo. Posebno dobro so razumeli novo davčno politiko in nujnost tega davčnega sistema naslednji KLO-ji: Gradišče, Pučinci, Martjanci, Brezovci. Popolnoma drugačna slika pa je v Markiševcih, Bakovcih, Krogu, Lemerju, Noršincih, kjer so se že morali izvršiti rubeži, tako kot v letih 1946-47, ko so računali na advokatski način izmotavanja in oprostita plačil davka. Zgodilo pa se je prav narobe: Miholič iz Noršince, ki dolguje 103.000 din iz leta 1946-47, ima zdaj v zaostanku še davek iz leta 1948.

S tako špekulacijo je nujen obračun. Prav tak primer je tudi v Murskih Črncih Gorek Anton, Sep Julijana iz Moravce, Vezer Jolanka iz Domanjševce in Kuhar Jože iz Tešanovce.

Tako se je že izvršil postopek pri velikem kmetu Verenu iz Markiševce, kjer so popisani vsi predmeti po zakonu o rubežih. Za letošnjo odmero se je izvršil rubež pri Bacu Aleksan-

dru iz Strukovce. Pri tem davkoplačevalcu je redna rubežna postojanka iz leta 1947.

Imamo pa tudi primere KLO-jev, ki se ne zavedajo svoje dolžnosti, kot so to: KLO Polana, kjer je davčna komisija zavzela stališče: braniti bogataše. Tov. Žibrih, predsednik davčne komisije, je pripeljal celo s seboj na finančni odsek delegacijo s prošnjo, da se zniža davek bogatinom: Barbarič Franciški in Lovenjak Francu.

V KLO Vanča vas so zatajili celo površine, in med temi sta bila celo tajnik in predsednik, katere sta ščitila lastne koristi. Prav tako so zatajili površine tudi v vaseh: Nuskova, Hodoš, Vidonej in Gor. Slaveci. Krajevna komisija v Gradišču pa ni dovolj ocenjevala posameznih kmečkih gospodarstev.

Prošnje posameznih davkoplačevalcev so zelo kritične, ker mislijo še vedno s pomočjo advokature znižati pravično odmerjene davke. Takih primerov je največ iz naslednjih KLO-jev: Moravci, Tešanovci, Bakovci, Otovci, Prosečka vas. Primer navajanja tov. Siftarja Franca iz Brezovce: »V letu 1948 mi je poginila ena kobilica, stara pet let, katero pa nisem mogel nadoknaditi... Isti pa je prodal v letu 1949 konja (Nadaljevanje na 3. strani)

Titova štafeta v Kobilju

Kot v vseh krajih naše domovine, so tudi v Kobilju svečano sprejeli Titovo štafeto, ki je krenila skozi njihovo obmejno vas proti Dubrovniku. Postavili so lep slavalok in lepo okrasili tribuno, s katere je spregovoril član OK KPS, ki

se je nahajal tam že v zgodnjih urah, ko je prispela štafeta iz Motvarjevce.

Štafeto je pozdravilo nad 150 vaščanov.

Prav s takim navdušenjem so sprejeli tudi obmejno štafeto KNOJ-a, ki je prispela v vas popoldne ob pol 13. uri. Po

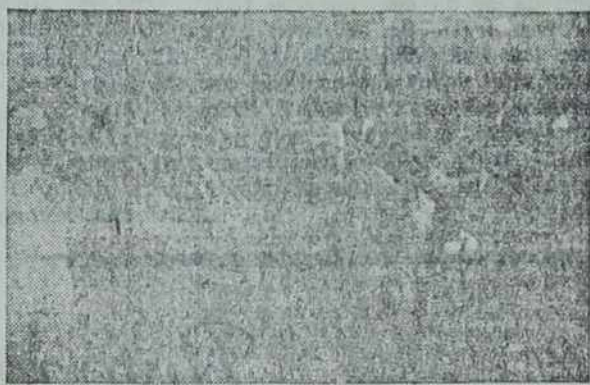
kratkem nagovoru je sprejel štafetno palico vojak Lojze, ki je ob zvokih vojaške godbe odbrzel naprej.

Tako so tudi v Kobilju vidno izrazili svojo ljubezen do tovariša Tita in mu poslali iskrene pozdrave.

P. J

Tudi iz Murske Sobotne je štafeta JA odnesla pozdrave tovarišu Titu

Titovo štafeto v Murski Soboti je dočakala množica

O kulturnih spomenikih v Lendavskem okraju

Kulturni spomeniki predstavljajo za posamezne narode veliko vrednost, saj so kulturna dediščina naroda. Povedo nam, kakšna kultura je vladala v preteklosti v teh krajih in od kod so prihajali vplivi na razvoj narodne kulture, v kolikor se je spreminjala. Ti kulturni spomeniki pa se delijo na premične in nepremične.

V vrsto nepremičnih štejemo predzgodovinska naselja, gomile, stara pokopališča, grobove, studence, vodnjake, ceste, mostove, mejnike, sarkofage, nagrobnike, drevje, naselbine, trdnjave, okope, obzidja, jame in zgradbe. Važni pa so tudi arhitektonski deli.

V vrsto premičnih pa štejemo: kiparska dela, slikarska dela, če ta niso na nepremičnem delu predmeta (freske), napise, spise, rokopise, grafike, tiskane knjige, znamke, kovance, denar, pečate, medalje, email, steklo, kristalno steklo, razne noše, in sicer: vojaške, meščanske, narodne čipke, ročna dela, nakit, amulette, talismane, bakroreze, lesoreze, glasbila, pohištvo, orožje, orodje. Vsi ti predmeti so pomembni za človeštvo, kajti govorijo o razvoju naroda, o dogodkih, ki so vplivali na ta razvoj, govorijo o socialni organizaciji mesta, kraja, naroda.

Neprecenljiva je vrednost takih predmetov že samo z gledišča posebnosti. Različna pa je vrednost predmeta z ozirom na to, ali se nahaja v rokah posameznika ali pa družbe, kajti posamezniki ne dajejo svojih zbirk v ogled ljudstvu in s tem je predmet toliko kot ne najden, saj ne more koristiti znanosti.

Posebno vrednost pomenijo zaščiteni pasovi — arheološki spomeniki.

Zaščiteni so ponavadi pasovi mest, graščin in slično.

Vsega tega je precej najti v lendavskem okraju. So pa tudi gomile, ki še niso bile raziskane. Kjer se najde kakšen predmet takšne vrste, je treba zabeležiti strukturo zemlje, globino ali pa kaj pomembnega, kar je bilo v bližini, kot oglje, kar lahko pomeni, da je bil v bližini grob ali kaj sličnega. O tem je treba takoj obvestiti oblast, da se prične z raziskovanjem, če je ugotovitev vredno. Raziskovanja pa sme voditi le znanstvenik, kajti nevesč v tem opravku več škoduje, kot pa koristi.

Nepremični spomeniki v lendavskem okraju so majhne vzpetine ob nekdanjih močvirjih in gozdovih v Brezovici in Mali Polani. Delno pa tudi vzpetine ob Gomilcah in ob Lipi. Tukaj je najti kamnite sekire, kamnite nože, ki so podobni zobu sekale. S takim nožem je nekoč človek odiral kožo ubiti živali in tudi rezal in sekal meso. To so bile morda predzgodovinske naselbine ali pa je sem prihajal človek kamene dobe na lov. Sekire pa so že novejša doba. So že dokaj gladke, toda še vedno nesimetrične. Nož pa je že lepo simetrično izdelan.

Tudi ob obrežju Mure je najti poglenele predmete. Pa tudi ob Bistrici in Kotu. Ljudstvo te predmete odnaša kot navadno oglje, kar pa pogosto ni oglje, kakršnega poznamo, ampak poogleneli čolni nekdanjega človeka, ki je morda ribaril v teh krajih v predzgodovinski dobi. Ljudstvo je pozneje o kamenih sekirah in nožih govorilo, da so to strele in še danes je slišati ponekod isto, To

je ostalo še od takrat, ko človek še ni poznal elektrike in si je predstavljalo strelco kot navaden predmet, kot kamen, ki udari in razbije ali slično.

Predzgodovinske naselbine so odkrite tudi v Dobrovniku. Odkrili so grobišča, o katerih pa še nimamo pravih dokazov, v katero zgodovinsko dobo sodijo. Znamenite so bile gomile v gozdu pri Turnišču, katere pa so razkopali in se jim danes več ne more določiti prave lege. Ostala je le Rouseova gomila, o kateri se govori mnogo in zelo pravilno. Tudi ta še ni raziskana. Bo se pa v bližnji bodočnosti pristopilo k razkopavanju in takrat se bo ocenila njena zgodovinska vrednost.

Tudi najstarejša pokopališča so okrog turniške cerkve. Ne spadajo pa v predzgodovinsko dobo, ampak v čase turških vojn. Prav tako so naleteli ob kopanju kanala v lendavski grad v globini okrog 60 m na okostja. Tudi tukaj je staro pokopališče iz turških vojn. Iz rimske dobe pa so ostali sledovi cest iz Lendave proti Gaberju do sedanjega pokopališča. Od tod gre proti Muri med Kapco in Kotom naprej proti Razkrižju. Druga cesta pa je iz Lendave v smeri proti Murskemu Središču. To nam govori o tem, da je bila Lendava nekako križišče že v rimski dobi, proti Sabariji in Akvinumu.

Najstarejši kulturni spomenik pa je vsekakor turniška stara cerkev z znamenitimi freskami. Žal so te delno že uničene. Izvirajo pa iz trinajstega stoletja in datirajo na 1250. leto. Slikar je bil Akvila, doma iz Radgone. Prednji del je v lenem gotičnem slogu. Posnetki teh fresk so tudi v Ljubljanskem etnološkem muzeju. Froče so poseben študij, ker so razdeljene v skupine in predstavljajo posamezne dogodke.

Do sedemnajstega stoletja se je slikalo na deske in ne na platno. Tudi takšno sliko je najti v turniški cerkvi, ki je krasen primer tiste dobe. V turniški cerkvi pa sta še dve pomembni grobnici. Stara grobnica je v presbiteriju. V njej se je našla zanimiva ženska kita, ki je bila pribita, oizroma je visela na velikem kovanem žebelju. Gotovo ta kita ni bila v ornamentiko! Morda je bil izvršen zločin in je bila žena pribita na steno skozi usta in je ostala sama kita, ko je vse ostalo strohnelo. V drugi novejši grobnici so železne krste plemičev. Kakšne posebnosti ni opaziti. V Turnišču sta tudi dve stari lipi, ki sta zaščiteni.

Najbolj zanimivi so nagrobniki. Na njih je nekdanje narečje v vsej slikovitosti in zanimivosti. Obenem pa so važni viri jezikoslovca. Nagrobniki so najlepši v Veliki Polani. So pa izdelani ročno. Torej so pomembni kot ročno delo nekdanjih časov, ki predstavljajo tudi umetnost naših prednikov. Najti je tri stopnje rezbarjenja. Vse rezbarije so označene od nekega Cuka, ki je bil verjetno ljudski umetnik. Žal, se te rezbarije kaj hitro uničujejo in jih bo treba zavarovati, če hočemo, da se nam vsaj delno ohranijo.

Nad vsem se dviga v lendavskih goricah grad. Ta grad je iz fevdalne dobe. Zidan je bil za obrambo. Ta namen in obrambno moč izpričava še danes. To obzidje je vsled renovacije nekoliko znižano, vendar še vedno lepo izpričava svojo nekdanjo vlogo. Tudi stare meščanske hiše so iz fevdalne dobe. Tvorile so z gradom enoto. Morda so tudi graščinski zidali svoja poslopja v Lendavi. Verjetno za svoje uslužbenke. Je namreč isti stil in točna povezava leze z gradom. Zanimiva zgradba je tudi sedanji dijaški dom. Mogočne debele stene, arkade in oboki ter

edinstveni primer strehe nam predstavlja poslopje iz fevdalizma, ki prehaja v renesanso. Posebnih ornamentov ni. Edino na okovju je bilo opaziti barok. Primer krasnega stila, ki povezuje več poslopj v enotno skupino, nam je odkrila tudi hiša med gimnazijo in Mestnim ljudskim odborom v Lendavi. Zunanost je skazena, notranjost pa se renovira. Najlepši so oboki in lepa je povezava z ostalimi poslopji. Tudi krasen stavnbi primer baroka ima Lendava. To je zgradba, v kateri se nahaja Notranji odsek. Najlepša je dvorana z reliefom. Ima pa tudi krasna stebrišča.

Lendava spada v drugo skupino urbanističnih spomenikov. Po vzporednosti gradnje spada Lendava v posebno zanimivost. Če stojijo na Lendavskih bregovih, vidiš krasne arkade z lepimi oboki in lepo povezanost med stavbami. Tudi krasen umetnostni baročni zvonic je edinstven primer kraja. Zvonik sam je v večkratnih čebulastih zavojih na strehi dosegel višek. Tipična je tudi stolpnara.

Pa tudi kmečke hiše po vsem lendavskem okraju so vzhodnega tipa. Vsaka vas kaže tipičnost. Pestre so tudi noše. Pa v notranjosti: peči, posoda in vazenine — sama domača ornamentika. Predvsem v okolici Kapca. Pa še gospodarske pritlikline, kozolci, koruznjaki. Prav tako važen kulturni spomenik je narodna pesem in povest.

Veliki kulturni spomeniki so v lendavskem okraju, toda vse premalo jih poznamo in zapažamo, da bi nam pomenili to, kar prav za prav pomenijo. Te značilnosti lendavskega okraja pa krasijo še prirodne lepote, ki so skoraj neizpremenjene od nekdaj.

Horvat Ivan

Telovadni nastop v Murski Soboti

Lebar Janez iz Kapce

se je vračunal v svoji špekulaciji

Na soboškem stadionu se je v nedeljo že pred drugo uro popoldne zbralo lepo število meščanov. Tokrat je bil nastop šolske mladine. Razvoj fizikulture je viden pri nas vsepovsod, tako v mestu, kot na vasi, vendar je aktivnost šolske mladine na polju fizikulture največja. To nam dokazuje prav ta telovadno športni nastop, ki je ob zaključku šolskega leta lep prikaz dela šolske mladine na polju fizikulture. Že rano zjutraj je bilo opaziti mlade fizikulturnike na ulicah. Vse prerano so se napotili proti gimnaziji, kjer so se zbirali za defile skozi mesto.

Ob pol enajsti uri je krenila skozi mesto dolga vrsta mladih fizikulturnikov-šolarjev. V prvih vrstah so bili sami najboljši mladinci. Velika slika Tita je nosila nadpis, ki je govoril namesto njih: »Mi smo Titovi — Tito je naš!« Za njo je sledila skupina zastavonoš. Vrste deklet in fantov so se vrstile druga za drugo. Dvajset zastav je veselo plapolalo. Tem so sledile čete mladincev fizikulturnikov iz gimnazije. Že sam pogled nanje je govoril o moči in zdravju, ki ga je vsadila v njih redna in sistematična vadba in šport. Zapovrstjo so korakale mimo spomenika Zmage čete mladink in mladincev iz gimnazije in Ekonomskega tehnikuma, a za temi so prikorakali pionirji. Dolga je bila vrsta fizikulturnikov in radost je vzbudil pri gledalcih pogled nanje.

Že od daleč je bilo slišati udarno pesem, ki je bila iz zvočnikov na stadionu. Ta nastop, ki je zajel prvič tako množično šolsko mladino, je izraz skrbi šole za telesni razvoj dijakov in učencev, česar prej ni bilo opaziti v tolikšni meri na šolah. Zdravje, učenje, delo, je geslo mladih fizikulturnikov. Zdrav človek bo koristil naši socialistični domovini. Tega se zavedajo vsi, saj jim je znano, da bo prav na njih obelžal največji del graditve naše domovine. Zato bodo potrebni veliki napor, veliko potrpežljivost in zmogoval bo le tisti, ki bo krepak in zdrav.

Ob dviganju zastave, ki je bilo ob himni, je bil defile mimo tribune. S pogledom na desno in s povesenjem zastav so pozdravili predstavnike ljudske oblasti in predstavnike Jugoslovanske Armade. Po taktu koračnice, ki je zvenela iz zvočnikov, so ponosno prikorakali na stadion pred tribuno, odkoder jih je pozdravil upravitelj gimnazije tov. Kokoč, ki je poudaril pomen fizikulture v socialistični državi.

Prvi so nastopili pionirji s prostimi vajami, ki so jih lepo naštudirali in so želi odobravanje pri gle-

dalcih, ki niso toliko pričakovali od njih, oziraje se na mladost. Še lepši in bolj skladen nastop pa je bil nastop pionirk, ki so prikazale vaje s krogi. Pa ne samo izvajanje, množičnost je imela pri tem nastopu enako mero poudarka. Prav množičnost je najbolj učinkovala, saj je bilo na stadionu naenkrat preko petdeset pionirjev. Temu je sledila polfinalna štafeta — štirikrat po sto metrov, ki je vzbudila veliko zanimanje pri gledalcih, saj je potekala zelo borbena.

Nastop mladink v osmerostopih, ki je sledil, je bil lep in slikovit in je docela zadovoljil gledalce. Vsekar je prednjačil pred nastopom mladincev, katerih nastop sam je bil dokaj enoličen in ni prikazal vsega, kar bi lahko pokazali mladi fizikulturniki s kaj bolj pestrimi vajami. Privlačen pa je bil nastop pionirjev, ki so prikazali pionirska kola.

Finalna štafeta, v katero so se iz polfinalne plasirali iz četrtega, sedmega in osmega razreda gimnazije, je potekala prav tako in še bolj borbena kot pa polfinalna in prvaki je bil sedmi razred. To je bil edin nastop iz lahkoatletike, ki bi lahko dal več poudarka za ozirom na dejstvo, da prav lahkoatletike v soboškem okraju ne gojimo, a prav lahkoatlet se vsestransko razvija.

Zelo pa je poživela akrobatika. Predvsem je začudila gledalce gibnost pionirjev, ki so prav tako izvajali salto brez odskočne deske, kot njihovi starejši tovariši. Pa tudi ostali prizori tega nastopa so bili zanimivi.

Nastop boksarjev, ki je pokazal razširjenost tega športa med šolsko mladino, je iznenadil gledalce. To je prvi nastop take vrste v Murski Soboti, ki je zajel vse — od pionirjev pa do mladincev najvišjega razreda srednje šole.

Nastopi pionirjev, mladine in mladine Ekonomskega tehnikuma so bili dobro naštudirani in pripravljeni. Mladina Ekonomskega tehnikuma je nastopila nerazdeljeno in je prika-

zala nekaj lepih slik. Tudi pri teh je učinkovala skladnost, ki je bila vidna ob nastopu mladink gimnazije.

Še najbolj slikovit pa je bil zaključni nastop vseh. Raznolikost v vajah je bila dokajšnja. Prav tako je bilo lepo videti enakovreden nastop najmlajših in najstarejših na stadionu.

Defile ob snemanju zastave ob himni je zopet manifestiral v malem istu, kar je manifestiral v Beogradu ob zveznem fizikulturnem zletu. Ta nastop je bila parada mladosti majhnega mesta. Le škoda, da ni zajela vso mladino mesta ali pa celo okraja, da bi bil razvoj fizikulture pri nas še bolj viden in poudarjen. Vendar gre vse priznanje naši šolski mladini, našim fizikulturnikom, ki so res lepo, celo presenetljivo nastopili. Še nikdar nismo imeli v Murski Soboti prilike videti šolske mladine v tolikem številu zbrano ob nastopu.

Okrog 1000 mladine je tokrat nastopilo v njenem nastopu je videti vedrosti in optimizma, trdnosti in odpornosti. Njihovim voditeljem gre hvala, da so nam, in še vzgajajo, krepke borce za socialistično izgradnjo naše domovine. To ne bodo samo strokovnjaki brez življenjske moči in vztrajnosti, kot smo jih srečavali včasih. To bodo ljudje vedrega duha in trdne volje, ki bodo ustvarjali čudeže, ker so vzgojeni in se vzgajajo vsestransko. To bodo ljudje zdravega duha, saj je že zdavnaj preizkušeno geslo: »V zdravem telesu — zdrav duh!«

To pa je šele korak k popolni množičnosti. Korak naprej pa pomeni mnogo. Vsekakor pa je največji začetni korak in ta je že storjen. V naslednjem letu je pričakovati mnogo več: ne samo v množičnosti več, ampak prav tako v vestnem gojenju fizikulturnih panog. Več pestrosti nam bo dala vadba v lahkoatletiki, ki jo bo šolska mladina prav tako gojila, če ji damo možnosti in predvsem vodstva, saj je lahkoatletika raznolika in nadvse privlačna.

Z. M. G.

V čast II. kongresu ZSS so obnovili arto

Na svojem običnem zboru dne 14. maja 1949 so člani sindikalne podružnice Okrajnega avtoprevoznega podjetja sprejeli sklep, da bodo v čast II. kongresu ZSS izvršili srednje popravilo avtomobila znamke »Austro Fiat«, nosilnosti 1,5 tone, v nadurnem delu.

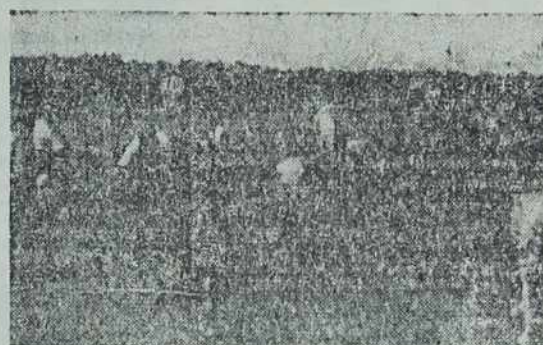
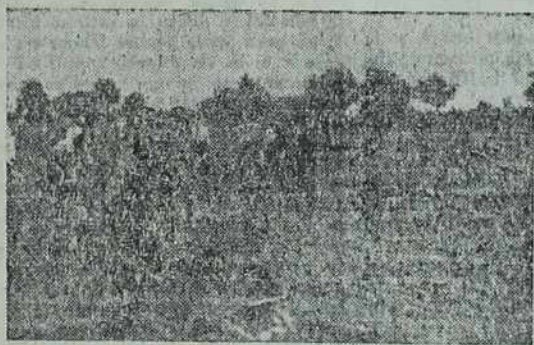
Člani so takoj pristopili k delu in

so karoserijo, kabino, zadnja peresa in prebarvali vso vozilo. Popravljen in pregledan je bila tudi električna instalacija, menjalnik in še mnogi manjši deli.

Vsa ta dela so bila izvršena do 27. maja 1949. Sodelovalo je 20 članov sindikata. Ti so opravili vsa ta

mojster Vlah Ludvik je dal 18 delovnih ur, mehanik Kazar Ludvik 12 delovnih ur in šoferja Papič Ludvik in Lutar Karel vsak po 15 delovnih ur.

Z izpolnjevanjem svojih obvez so pokazali člani sindikata Okrajnega avtoprevoznega podjetja v Murski

V čast II. kongresu ZSS so člani sindikata delali na melioraciji

vozilo, ki je bilo razstavljeno in je last Okrajne zveze kmetijskih združenj v Murski Soboti, postavili na kolesa in prepeljali v delavnico, kjer so izdelali motorju nove ležaje, batne obroče, tesnila in vse vijake ter ga vstavili v avtomobil. Popravili pa

dela v 257 delovnih urah in s tem prištedili podjetju in skupnosti 5397 dinarjev.

V tem delu so dali največji delež: strugar Ranko Alojz, ki je naredil 22,30 delovnih ur, mehanik Košar Anton je naredil 21,30 delovnih ur,

Soboti svoje zaupanje Partiji in maršalu Titu. To delo je odgovor delovnega kolektiva klevetnikom Informbiroja in dokaz, da so naši člani sindikata pripravljeni storiti vse za čimprejšnjo izvedbo socializma.

F. J.

I. Zmago:

Dogodek

(Nadaljevanje)

Miška si je otiral mišičasto telo in premišljeval o tem, kako bo treba razvijati delo za naprej, da bo prav in se bo vključilo čim več vaščanov. Na strica Andreja je že popolnoma pozabil. Pa ga je ta spomnil nase s tem, da se je prikazal med vrati. Naslonil se je s hrbtom ob zid in ga strmo opazoval. Brki so se mu razkošili v nasmehek, ki ni pomenil dobre besede. Miška je oblačil srajco in pomislil, kaj naj mu pove. Najraje bi ga nahrulil, toda to ne bo prav za pozdrav.

Pa se je Andrej sam oglašil: »Vsi so me že pozdravili, vse tja do župnika, ti pa se pustiš kar čakati.«

»Važnih opravkov ni za puščati, je mirno odgovoril Miška.

»Je pa že važnejši dogodek obisk strica, ki ga nisi videl že več kot deset let!«

»Včasih pride, da je še kaj važnejšega!«

V Miškovem glasu ni bilo zaslediti opravičevanja.

»Taki ste vi novi ljudje!«, je s povdar- kom dejal Andrej.

Miška si je zategnil remen in molčal. Pa kaj naj mu tudi pove? Saj sam vidi! Zdej niso tisti časi, da bi se vsak obisk slavil — posebno pa tak obisk, katerega si nihče ni zaželel. Se bo strček že seznanil s položajem! Sedel je k mizi, da povečerja, kar mu je pripravila mama in ni obračal pažnje na to, kaj bo mislil stric in kaj pričakuje od njega.

Stric pa se je užaljeno obrnil od njega in zaslišalo se je iz sobe:

»Takšni so pač ti današnji! Nič več tiste ponižnosti ni v njihovem ponašanju, kot se takimle spodobi.«

»Svoje glavi so, svoje glavi, se je zaslišal očetov glas. »Mladi so, pa mislijo, da vse vedo in da samo oni vse pome- nijo. Nas stare pa zapostavljajo, pa bi se morali učiti od nas.«

»Kolikor je treba!«, je zabundal Miška predse.

Seveda hišniki in cestni ometarji... je monotonno in zaspano, kot je vedno govoril, besedoval Andrej.

Prav gotovo, da mu ne ugaia, da so mu vzeli posestvo, s katerega je vedno samo črpal dohodek, pa ga ni prišel nikdar niti pogledat. In skladišča stekla so mu tudi izpraznila. Seveda, špekuliral bi, toda takih nihče ne ve več podpirati.

Miška se je nasmešnil. Spomnil se je, kako se je oče takrat zadovoljno razgovoril, ko je dobil o tem pismo od Fran- cijca, katerega je Andrej večkrat obiskal,

ker je pač bliže njegove poti — v Zagreb.

»Čisto prav!«, je dejal. »To je dober ukrep oblasti. Vsak naj poskuša tako živeti, kot živim jaz od svojega ose- najstega leta — od svojega zaslužka.«

»Nikomur ne koristi, njemu pa je pre- več, zato so kar pametno storili, da so ga razbremenili skrbi,« je pisal Franci.

Miška je vstal. Prižgal si je cigareto. Kam naj zdaj krene? V sobo? V strček? Stric se ne bo počutil dobro. Spat še ne more, ker je zopet stric napoti. Krenil je proti vratom in ne da bi pomislil na kaj takega, se je napolnil ven, v svetlo pomladno noč.

Od nekdaj je zadelatelo po akacijah. Hladno toda ne prestudeno je velo s polj. Globoko je zadihaval, da se kar čutil, kako se mu mogočno širijo prsti. Tako močan se je zazdel sam sebi, da bi dvignil pol vasi. Nasmešnil se je ob tej misli. Kaj pa, če bo res dvignil pol vasi — samo kako! Seveda na gradnjo združ- nega doma. Tu je potrebna prav takšna moč!

»Pa bom!«, je kliknil in se zdrnil.

Ni mislil vzkliti na glas. Ozrl se je, ga ni morda kdo slišal. Tako starčevski razmišljen bi se mu zdel. Pa ni bilo ni- kogar. Napotil se je k kar naprej po cesti. Mimo Malčinega okna je stopal in ni niti opazil, da sloni na oknu.

Poklicala ga je:

»Kam pa si se nameril?«

»Hm...«, je pomislil. »Vse preveč vprašala!«

»Res?«

»Gosta imamo, pa ne maram poslušati njegovih tveženj.«

»Saj si že pripovedal o njem.«

Na oknu se je prikazal tudi Mirko, Malčin brat.

»Se res nimaš kam vtakniti? Pa stopi k nam. Se kaj temeljiteje pomenimo.«

»Rajši pridita vidva ven,« ni pomišljal Miška.

»Tudi prav,« je bil takoj pripravljen. Pomislil je, pa kar skozi okno skočil na cesto.

»Se ne spleča tritati časa,« se je nasmešnil.

Malča pa je šla raje po pravi poti.

Stopali so kar naprej in se pomenko- vali. Ne da bi hoteli, so prišli do gradi- ščja. Luna je obsevala zidake in izko- pane temelje ter del hlodov, ki so bili zloženi pod starim hrastom — pripravljeni za ostrešje.

»Jutri pojdeva vozit gramoz,« se je spomnil Mirko.

»Karčji pojde z nama in Štefko tudi,« je dejal Miška.

»In jaz,« je dodala Malča.

»Pa še več nas mora biti!«, je veselo vzkliknil Mirko.

•

Zgodaj zjutraj je zapela Mirkova harmonika in je zadržal voz skozi vas. Za njim je dirjal Miško. Med potoma so pobrali še Karčija in Štefka.

Zapeli so, da je odmevalo. Pravo bud- nico so naredili. Toda ta druga ne zbudila kot strica Andreja, župana in župnika.

Do polneve so navozili dober kup gramoza, pa še Majči se jim je pridru- žil. Majči je bil vedno tih in miren, pa tudi delaven in pravi član mladine, če- prav so ga prepobozni stariši odvrčali od dela v mladinski organizaciji.

Prav zato ga je Miška še posebej cenil.

Popoldne je med pogovori z zadovolj- stvom opazal, da so tudi drugi mladinci in mladinke dobili voljo do dela. Izgle- dalo je, da jih je privabilo veselje in elan, s katerim so delali več predpoldan in pa seveda Mirkova harmonika. Ta harmonika je vedno privlačila. Pa do- pade se jim tak način dela: odločis se in zagrabiš, potem pa z veseljem ugo- tavljajš, več smo naredili kot vsi ostali do zdaj. Za naslednje jutro bodo že štirje vozovi in devet mladincev in mla- dink.

Dogovor pa velja od pete zjutraj in do devete! Po tem času bo delal vsak na svojem domu, da ne bo preveč gro- njanja pri stariših.

»Pa smo napadli! Zdej bo stric v de- fenzivi!«, se je smejal Miška.

Pa je kmalu slišal, da je stric kar hi- ter. V vasi se že govori:

»Andrej so rekli...«

Pa je res čudesa natvezel ta Andrej.

Po gradiliščih združnih domov

Cepinci

V Cepincih imajo velik združni dom, ki je še dograjen in tudi notranje opremljen. Sedaj mu oblikujejo še zunanost z ometavanjem. Cepinci so vložili mnogo truda v svoj združni dom. Iz lokalnih virov so pripravili 80.000 zidakov, ves potreben pesek, gramoz, rezan in tesan les, apno, glino, trstiko, drva za žganje opeke in deloma tudi potrebno okovja.

Gornja Lendava

Združni dom v Gornji Lendavi je dogotovljen v surovem stanju in ima že popolnoma opremljeno dvorano, ostale prostore še urejujejo. Iz lokalnih virov so pripravili 120.000 zidakov, pesek, gramoz, ves potreben les, apno, trstiko, kamen in okovja delno.

Petoča

Združni dom bodo dogradili iz stavbe, katero adaptirajo. Nekaj prostorov bo zasleda KZ, dvorano pa bodo še dozidali iz lokalnih virov so preskrbeli gramoz, pesek deloma okovje, vrata in okenske okvire. Pripravljajo pa še material, ki je potreben za zidanje dvorane.

Fokovci

Tudi v Fokovcih delajo na isti način. Mladinsko dvorano so opremlili in tudi Kmetijske zadruge je že v novem združnem domu iz lokalnih virov so pripravili ves potreben les, kakor tudi gramoz, pesek in nekaj okovja.

Zenavljje

Dom je bil v surovem stanju dograjen že v septembru preteklega leta. Sedaj ga še opremljajo v notranjosti. V kratkem bodo tudi ta dela končana. Iz lokalnih virov je pripravljenih 100.000 zidakov, pesek, gramoz, tesan les, glina, trstika, drva za žganje opeke in deloma tudi okovja.

Rakičan

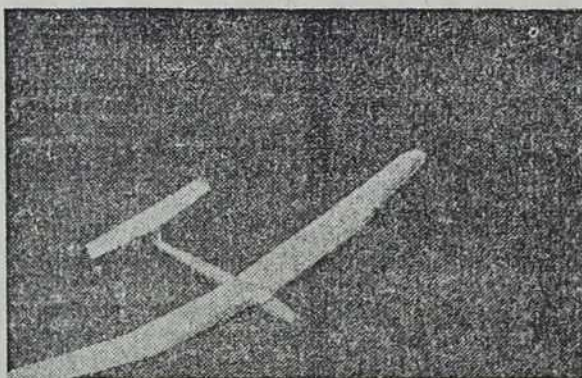
V septembru lanskega leta je bil dom dograjen v surovem stanju. Opremljene imajo že prostore Kmetijske zadruge, skladišče, pisarno Kmetijske zadruge, pisarno KLO-ja in mladinsko sobo. Dom bi bil dograjen že v preteklem letu, toda primanjkovalo je materiala za električno napeljavo. Iz lokalnih virov je bilo porabljenih 130.000 zidakov, gramoz, pesek, tesan les in nekaj potrebnega okovja ter trstika.

Ljudska tehnika

Delo letalskega društva v Murski Soboti je potrebno izboljšati

Letalsko društvo »Mirana Šumenjak« je v začetku svojega delovanja dobro uspevalo, kar so se poudarili članje zaloge in trudili da bi uspeh čim večji. Predvsem modelarstvu se je lepo razvijalo, vendar pa ni doseglo zaželenega uspeha, in to v posledici tega, kar se je v delu vse pravek posvečalo paznje prak-

V modelarstvu pa prav tako tudi v ostalem delu društva ni bilo sistematičnosti in dovoljne organiziranosti, v posledici se je polagoma vrnila nediscipliniranost in neodgovornost ne samo pri poslovanju članov, ampak tudi pri funkcionarjih. Tako je potrebno kritično pregledati način dela modelarskega referata. Že

Konstrukcija in izdelava modela je delo in uspeh tovariša Ratnika Kolomana

tičnemu delu in še tu je zaslediti dokajšnjo površnost, ki se je pojavila vsled želje: čim prej modele dovršiti. Vse oramlje pa se je posvečalo paznje teoriji, ki je temelj modelarstva in sploh vsakega praktičnega dela. Vsled nepoznavanja se je tudi dogajala prevelika uporaba materiala in netočnost pri delu.

V samem začetku delovanja modelarskih tečajev ni bila urejena kartoteka, niti spisek modelarjev, ki so obiskovali tečaj. Seveda do tega je prišlo vsled tega, ker se je modelarski referat kupil Stefan zadolževal z različni nalogo, ki so ga toliko okupirale, da ni mogel pravilno voditi modelarskega referata. O-

Pomanjkljivosti v delu avto-moto društva v Murski Soboti je treba nujno odpraviti

Ce se ozremo na delo avto-moto društva vidimo velike uspehe v šolanju novih kadrov. Vendar pa to delo ni tako sistematično kot bi lahko bilo. Sicer je bila krivda, da je trajal poslednji tečaj za šolanje vozačev celih osem mesecev, na pokvarjenih motorjih in jih ni bilo mogoče popraviti brez kredita, vendar to le delno drži. Toda bomo kritični in se vprašamo: ali je mogoče popraviti vozilo tudi z udarniškim delom? Seveda, s tem bi se mnogo zmanjšali stroški, kajti potrebno bi bilo kupiti le dela, ki jih člani ne bi mogli zbrati sami.

Prav tako je s povezavo z grupami, ki so oddaljene od sedeža društva. Izgovor je tukaj dokaj lep: češ nimamo dovoljenega goriva za take vožnje, ali pa motorji so nam pokvarjeni. Dejstvo pa je, da so grupe v mestih, kjer je zveza z vlakom ali pa avtobusom, vendar marsikdo ne more dojeti, da cilj avto-moto društva ni le vožnje, ampak šolanje kadra na široki bazi sodelovanja in medsebojne podpore.

Slična zadeva je tudi z gorivom za spremljanje štafete. Sicer je treba voditi strogo evidenco nad porabljenim gorivom, vendar se ne sme to pojmovati birokratsko, češ nimam pismenega dovoljenja. Titova štafeta je praznik, ki ga vsakokrat dostojno praznuje delovno ljudstvo naše države in ne bi bilo napak ce bi sodelovali pri tem tudi motoristi. Republiški odbor gotovo ne bi temu nasprotoval.

Vsekakor pa je napačno razvijati in podpirati po avto-moto kroških mitingovanje in ranjanje, kar ni smoter naših organizacij Ljudske tehnike, ampak propagiranje in seznanjanje ljudstva s tehniko ter praktičen pouk in pomoč združnikom in drugim. Vsi cilji se v naši Jugoslaviji stekajo v eno in to je v zgraditev socializma, nikakor pa ne v staro ozko klubizmo, ki nikomur ne služi razen poedincem.

Je društvo najslabše. Vsekakor pa bi bilo lahko boljše. Za uspeh pa je glavni pogoj strnjnost, razumevanje in poštovanost. Prav tako važno oziroma najbolj važno pa je vsekakor poštovanost in volja do dela. Avto-motociklizem se ne sme smatrati izključno za šport in prav tako ne za nekaj nabavnih center za popravila motorjev, ki so last zasebnikov.

Tudi šolanje vozačev brez konca in kraja ni cilj društva. Izolati vozača in ga v društvu vztrajno izpopolnjevati, ga seznanjati s pridobitvami, tehnike, to je najvažnejši smoter poleg omasovitve organizacije, ki bo seznanila tem več ljudi s tehniko, čim širšo osnovo bo imela.

Fizkultura

Nafta II : Ledava 2:3 (2:0)

V nedeljo, dne 29. maja, je bila odigrana pred približno 200 gledalci na stadionu Nafta prvenstvena nogometna tekma med domačim moštvom in Ledavo iz Črnelave. Tekmo je oviral v veliki meri veter. Igra je bila vseskozi živahna, s presledki surova v sled nediscipliniranosti domačih igralcev.

Začetni udarec so proti vetru izvedli gostje. Premoči domačih je prihajala do izraza polagoma, vendar vidno, povezovala je bila dokaj dobra in zato so hitro prodirali pred vrata gostov. Temu sta sledila gola v 8. in 19. minuti, zadnji od levega krila, nato se je igra nekoliko izenačila, vendar se rezultat v tem polčasu ni spremenil.

Po odmoru so gosti igrali z vetrom in bili v popolni premoči. Igra gostov je bila živahna, odlična in lepo kombinirana. V 13. minuti je Novak lepo podano žogo pogol v mrežo. V 15. minuti je Kuzmin uspel s strelom v levi kot. V 20. minuti je uspešno Marušić zadati še tretji gol v korist gostov. Rezultat odgovarja poteku igre. Gostje so tokrat zasluženo zmagali, saj so prikazali doslej najboljšo igro. Tekmo je sodil objektivno tov. Flisar iz Murske Sobotice.

LESTVICA MURSKOSOBOŠKEGA GRUPNEGA NOGOMETNEGA PRVENSTVA

1. Ledava	10	6	1	3	25:17	13
2. Soboti II	7	5	2	0	19:8	12
3. Nafta II	9	5	1	3	26:16	11
4. Ljutomer	8	4	1	3	20:14	9
5. Panonia	8	2	1	5	10:25	5
6. Radgona	8	0	0	8	5:30	0

Stanje dne 29. maja 1949.

Fizikturni aktivni, v katere je zajeto lepo število članov sindikatov, še vedno nadaljujejo s tekmovanjem v nogometu. Zaenkrat se še ne da določiti zmagovalca, vendar je že vna, ki jo kažejo igralci, zadovoljiva in kaže lep napredek v nogometu. Zlasti pomembna je vzgoja dobrih sportnikov, ki jih bo lahko vključilo v svoje vrste Sindikalno športno društvo Soboti, in mladinsko moštvo.

FA Banka : Natak 3:2 (1:0)

Moštvo Natakija tudi tokrat ni bilo uspešno. Sicer ni mnogo zaostajalo za moštvom FA Banke, vendar je bilo pomanjkanje povezave precejšnje in je povzročilo že v prvem polčasu gol v korist FA Banke. V drugem polčasu se je moštvo Natakija potrudilo doseči vsaj izenačenje, če ne premoči, vendar so bile napadalne vrste v tem polčasu enako močne, kar se opaža že v končnem rezultatu.

Tromejnik : Ekte 2:0 (1:0)

Moštvo Tromejnika se je tokrat izkazalo s svojo vztrajnostjo in borbenostjo kar mu je prineslo tudi zmago nad dokaj močnim in tehnično precej dobro uvečanim nasprotnikom Obramba Ekte je bila sicer dokaj močna in je odbijala če-

Bratne pa ga je zopet delo po modelarskem referatu toliko zavzemalo da ni dosledno izpolnjeval ali pa sploh ni izpolnjeval naloge, s katerimi se je zadolžil. Tako se je obvezal popraviti tisto Salamandre, kar pa ni dosledno izpolnil. Prav tako je prevzel dolžnost tehnične vodje pri ladjarskem referatu, a do zdaj še ni pregledal letala, katerega bi vinski deli se že razvijali. Tem voljo žalostno se je ugotovilo s svojim delo, da je bil tovariš se svoje delo ne uspešno skupščini društva obvezal.

Poslednje faze vodi modelarski referat tovariš Škrlec Stefan. Prišel je sicer dokaj lepo in je bilo pričakovati lep razvoj modelarstva, kar je v samem moštvo vsekakor možno, vendar je vse ukrepal po svoji in nepovezani z odborom in izkušenimi modelarji, ki se že vodijo tečaja in vsled tega je popustil sredi največjega dela, ko je bilo potrebno narediti le še korak do izvedbe. Pomembno pa je omeniti tudi njegov odnos do prijavljenih tečajnikov, ki vsekakor ni tak kot se zahteva in se nagiblje k stravljanju discipline, kar meji na teror. Vsekakor je tak način dela odbijajoč in namesto, da bi vzgajali nove šolne kadre, ostaja vodstvo brez tečajnikov.

Modelarstvu, ki je najvažnejša nagonska društva, je potrebno posvetiti vse pažnjo. Predvsem bi se morali strinjati v načrt kolektiv, ki bo poizkušal svoje znanje in se usposabljal za gradnjo lastnih konstrukcij, kot je to že pričel tov. Ratnik Koloman, ki je izgotovil že dve konstrukciji. Štorejani so bili že potrebni, raki in tovariši so se že pomenili o delu in celo določili datum, ko bodo pričeli z delom, vendar se datuma niso držali in tako poteka čas, blizu pa se rešitve modelarske tekme, na katerih bodo nastopila vsa društva Slovenije in se preizkusila v medgrupnem tekmovanju.

Pa ni v tem vsa kritika. Zelo slab pojav v odboru je neoperativnost in zavzemanje linije najmanjšega odpora, kar mu sledi kot logična posledica zamerjanja najvažnejših nalog, kar povzroča neurejeno poslovanje in tako se gomilajo naloge, ki jih je treba izvesti. Če pa se že pristopijo k izvrševanju kakšne dela, se odlašajo do zadnjega in potem z vso silo in brzinjo izvršijo, kar se je seveda zareseno in površno. Uspeh je sicer na oko lep, vendar pa nakaraten.

OBVESTILO

Uprava Letalskega društva »Mirana Šumenjak« v Murski Soboti obvešča vse svoje člane, da se vrši vsak četrtak ob 19. uri masovni sestanek članstva, v dvorani Sindikalnega sveta.

Uprava.

Delovni ljudje v naših letoviščih

Naša letovišča so bila nekoč na razpolago le nekaterim. To so bili le tisti, ki so si lahko privoščili nepotreben odhiti za drag denar. Odprta so bila za tujce — za vse druge le za našega delovnega človeka, ki je oddih najbolj potreben, ne.

Ta letovišča, ki jih je v naših krajih mnogo in so všteta med najlepše v svetu, je dala na razpolago prav delavskemu razredu naša ljudska oblast. Marsikdo, ki v dolgih letih dela ni imel prilike videti ne morja ne njegovih lepot, ima možnost bivanja v naših najlepših letoviščih. To možnost mu daja sindikat, Putnik — ljudska oblast.

Nedvomno je eden izmed najlepših letoviščnih krajev otok Rab. Prav tisti Rab, ki je bil nekoč mesto smrti nešteti naših zavednih ljudi. Nadvse je prijeten občutek ob prvem pogledu na morje, po katerem svobodno plovejo naši parniki. Še lepše pa se počuti človek takrat, ko je sam na parniku, ki ga bo prepeljal na Rab. S parnika je videti naša najlepša letovišča, kot je Crikvenica... Pot, ki je dolga šest ur, ti vse prehitro mine. Tistih dvanajst dni bivanja na Rabu, ki ti jih je na razpolago, vse prehitro mine. Prijetna sobica z balkonom na morje, prijazni uslužbenci hotela in uslužni natakarji — vse ti postane tako domače, da ti je kar žal, ko pride čas odhoda.

Dom na Rabu sprejema okrog tristo ljudi. Tam najdeš grafičarja Ljubo iz Beograda — petkratnega udarnika. Nikdar ga ne srečaš brez kitare. Poje in igra vedno. V njem je

mного radosti in veselja — življenje novega človeka. Tudi Črnogorci lahko srečaš. Pripovedoval ti bo vseile težke dogodke v svojem veselo optimističnem slogu. Srečaš ljudi iz vse države. Tu je najti najboljše in pride ti, da si očiščaš, zakaj tudi ti nisi tak kot on. Kar naprej bi poslušali gostje iz drugih republik slovenske pesmi, prav tako kot mi dalmatinske in druge...

Uprava doma skrbi za vse; predvsem za razvedrilo. Na razpolago ti je jadrnica za prijetne vožnje po morju. Sami, vsi tisti, ki so na odhodu, prirejajo kulturne prireditve. Programi so sproščeni in pestri in človek se prijetno razvija ob njih. Dan zmage — 9. maj — smo tudi na odhodu dostojno proslavili. Gostujejo tudi člani oper in gledališč, tako je tudi gostovala Opere iz Zagreba. Gostovali so tudi harmonikarji iz Kranja. Sploh je tu nad vse družabno življenje. Tako prisrčno je, kot le more biti.

Tudi knjižnica z znanstvenimi, leposlovnimi deli ti je na razpolago. Knjige so v vseh jezikih, ki jih v naši državi poznamo in se jih gostje poslužujejo predvsem ob slabem vremenu.

Vsak izmed gostov obišče tudi grobove naših rojakov, ki so izdihili v terorju, ki so ga povzročali fašisti v taborišču. Ti grobovi nas spominjajo na vse tisto, kar je bilo in še trdneje sklene vsak, ki jih obišče, da se bo boril za lepšo bodočnost delovnih ljudi.

N. M.

Razstava mladih prirodoslovcev

V tednu Ljudske tehnike, ki bo od 5. do 12. junija, bo priredil prirodoslovni krožek gimnazije v Murski Soboti, razstavo del svojih članov in dijakov, ki jih zanima tehnika. Poleg grafikov in ostalih predmetov, ki jih bo razstavil krožek, je le-ta s svojimi številnimi predavanji poglobil znanje vsakemu dijaku v tisti vedi, katera ga najbolj zanima. Tako so precej pridobili dijaki, ki se ukvarjajo z radioamaterstvom, s predavanji o radiofoniji. Tudi o kemiji in fiziki na splošno je bilo več predavanj, kajti opažalo se je prav za te vede največje zanimanje. Uspeh šolskega pouka in predavanja bo viden iz razstavljenih del.

Ta razstava, ki bo v tednu Ljudske tehnike in obenem ob koncu šolskega leta, bo prikazala uspehe dela prirodoslovne krožke in zanimanja dijakov za znanje. Predvsem bodo na tej razstavi razstavljeni tisti dijaki, ki so vključeni v društva ali krožke Ljudske tehnike. Razstava bo zajela lepo število dijakov, ki bi lahko mnogo več pridobili v poznavanju tehnike, če bi bili na zavodu formirani odgovarjajoči krožki Ljudske tehnike, kar pa žal ni bilo storjeno, kajti zato izvoljeni referent ni posvečal temu dovolj pažnje, čeprav so za to dani pogoji, saj je bil že pred leti na zavodu radiotelegrafski krožek, ki je zajemal lepo število dijakov, vendar se vsled premale pažnje vodstva in nekoliko tudi vsled premalih sredstev ni razvil, temveč je razpadel.

Vioogo seznanjanja dijakov s tehniko in njenim hitrim razvojem, predvsem v zadnjih letih pa je zadovoljivo.

GRADBENI TEČAJ V MURSKI SOBOTO

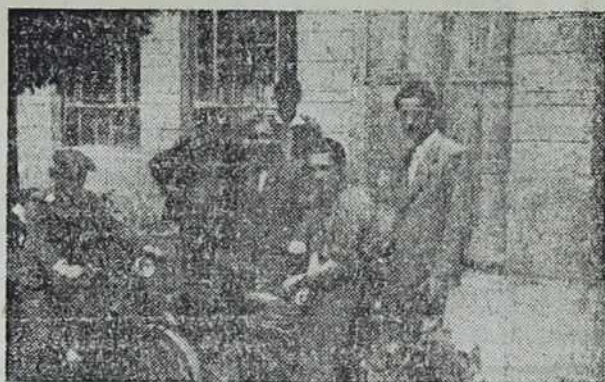
Pred dnevi je bil zaključen v Murski Soboti zidarski tečaj, ki je trajal tri mesece. Tečaj je obiskovalo 19 tečajnikov. Poleg teoretičnih strokovnih predavanj so imeli tečajniki v učnem centru tudi druge predmete, tako slovensko računalstvo, zgodovino in zakonodajo.

Od strokovnih predmetov so vzeli njo gradbeno teorijo, mehanično strukturo in normiranje. Po končanem tečaju so učenci tečaja krenili na razne gradilišča, kjer bodo v praktičnem delu dopolnili na tečaju pridobljeno znanje.

M. A.

prirodoslovni krožek, ki pa se ni mogel dotrdati baviti z vsemi vedami in panogami, kot je to marsikateri pričakoval, ampak jih je, v kolikor je to dopuščal čas, seznanjal le z bistvom.

Krožek je z uspehom vodil dijak šole, Zločarnik Marko.

Pred delavnico Motodruštva so se zbrali člani

SOBOČANI in PREBIVALCI VASI!

Sodelujte v prireditvah in akcijah klubov Ljudske tehnike, ki so na sporedu v Tednu tehnike. Obiščite predavanja o Ljudski tehniki, ki bodo v Murski Soboti in večjih vaseh. Prireditveni odbor Tedna tehnike

OPOZORILO NAŠIM NAROČNIKOM!

Ker še vedno nimamo na razpolago ček, položnic za vplačevanje naročnine, dočim so nam denarna sredstva nujno potrebna, kajti od tega je odvisno izhajanje lista, se pri vplačevanju naročnine poslužuje blanco položnic in nakazilne denar na čekovni račun 641-906-030, podr. Narodna banka Murska Soboti ali pa z običajno pošto nakaznico na naslov: »Ljudski glas« — uprava, Murska Soboti.

Uprava

LJUDSKA UNIVERZA v Murski Soboti priredi predavanje

v nedeljo dne 5. junija 1949 ob 11. uri dopoldne v osnovni šoli v Murski Soboti. — Predaval bo tov. Kuhančič Iz Jesenic.

Udeležimo se v čim večjem številu tega zanimivega predavanja!